

Labutí jezero

Jednoho dne si malý princ hrál se svou kamarádkou, princeznou Odettou. Náhle se objevil zlý černokněžník a unesl Odettu do lesa.

ČERNOKNĚŽNÍK: Haha! Puf!

Mnoho lidí se vydalo Odettu hledat, ale nikdo ji nenašel. Po mnoha letech, když princ dospěl, mu jeho matka řekla...

KRÁLOVNA: Dnes večer uspořádáme ples, kde si musíš vybrat manželku.

Princ se ženit nechtěl, stále se mu stýskalo po Odettě.

PRINC: Potřebuji si vyčistit hlavu. Půjdu se projít do lesa.

Princ šel hlouběji do lesa než kdy dříve, až došel k jezeru. Plavalo tam hejno labutí. Princ je sledoval, když se před ním náhle zjevila nádherná bytost oděná v bílém peří.

PRINCEZNA: Dobrý den, cizince. Chceš si zatančit?

Tančili a tančili a princ se bezhlavě zamiloval.

PRINC: Mám pocit, jako bych tě znal celý život. Pojď se mnou na ples.

Na plese řekl své matce...

PRINC: Ožením se s labutí princeznou!

KRÁLOVNA: Synu, tuto záhadnou cizinku si vzít nemůžeš!

PRINC: Ale já ji miluji! A chci, aby to každý věděl!

Najednou se zablesklo. Všichni pohlédli na labutí princeznu, avšak viděli jen překrásnou mladou ženu. Byla to dospělá princezna Odetta!

PRINCEZNA: Děkuji ti, má lásko. Černokněžníkovu zlé kouzlo je zlomeno. Jsem volná.

Princ a princezna se vzali a žili šťastně až do smrti.

KONEC